

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยนำเสนอสาระสำคัญของสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังมีรายละเอียดตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ รุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ รุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชจำแนกตาม เพศ อายุ ประสบการณ์ทำงาน และขณะที่ศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการรุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่มีเพศต่างกันมีรูปแบบการเรียนแตกต่างกัน
2. นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการรุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชที่มีอายุต่างกันมีรูปแบบการเรียนแตกต่างกัน
3. นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการรุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีรูปแบบการเรียนแตกต่างกัน
4. นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการรุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชที่สังกัดคณะที่ศึกษาต่างกัน มีรูปแบบการเรียนแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนของนักศึกษาโครงการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) รุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการรุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีปีการศึกษา 2545 จำนวน 1,724 คน โดยแบ่งออกเป็น 6 คณะดังนี้

1. คณะครุศาสตร์	252	คน
2. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	37	คน
3. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	232	คน
4. คณะวิทยาการจัดการ	745	คน
5. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	308	คน
6. คณะศิลปกรรมศาสตร์	150	คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการรุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชจำนวน 317 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครจซ์และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) และสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิชนิดเป็นสัดส่วนตามคณะที่ศึกษาได้กลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นรายคณะดังนี้

1. คณะครุศาสตร์	46	คน
2. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	7	คน
3. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	43	คน
4. คณะวิทยาการจัดการ	137	คน
5. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	57	คน
6. คณะศิลปกรรมศาสตร์	27	คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนแบบต่าง ๆ 6 รูปแบบ คือ แบบอิสระ แบบหลักเลียง แบบให้ความร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 5 ช่วงคะแนน จำนวน 90 ข้อ หาค่าความเชื่อมั่นตามวิธีของครอนบัท (Cronbach) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ของแอลฟาได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปติดต่อกับคณบดี คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และคณะศิลปกรรมศาสตร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการนำแบบสอบถามไปแจกกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 317 คน จากนั้นผู้วิจัยจะรับแบบสอบถามคืนจากคณะต่าง ๆ ด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 313 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.74 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ปรากฏว่าเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทุกฉบับ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยการจัดหมวดหมู่ ตามลักษณะของผู้ตอบ หาความถี่ร้อยละและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบ คำบรรยาย

ตอนที่ 2 ระดับรูปแบบการเรียนของนักศึกษา โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายด้านและภาพรวม

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช จำแนกตาม เพศ อายุ โดยการทดสอบค่าที (t- test) แบบ Independent Sample และวิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน และคณะที่ศึกษาใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบทางเดียว (one - way analysis of variance) เพื่อหาค่าความแตกต่างในกรณีที่มีนัยสำคัญทางสถิติใช้วิธีการของแอลเอสดี (LSD) เพื่อทดสอบค่าเฉลี่ยแต่ละคู่ต่อไป

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) รุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช ชอบใช้รูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม รูปแบบการเรียนแบบ ให้ความร่วมมือ อยู่ในระดับมาก รูปแบบการเรียนแบบการเรียนแบบอิสระและรูปแบบการเรียนแบบแข่งขันชอบใช้ในระดับปานกลาง รูปแบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยงชอบใช้ในระดับน้อย

2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) รุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชชอบใช้รูปแบบการเรียน แบบอิสระ และแบบให้ความร่วมมือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชาย ชอบใช้รูปแบบการเรียนแบบอิสระ และแบบให้ความร่วมมือสูงกว่า นักศึกษาหญิง

3. นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) รุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี และตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป ชอบใช้รูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไปชอบใช้รูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมมากกว่านักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี

4. นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) รุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันชอบใช้รูปแบบการเรียนไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) รุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่สังกัดคณะที่ศึกษาต่างกันชอบใช้รูปแบบการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักศึกษาคณะครุศาสตร์ชอบใช้รูปแบบการเรียนแบบพึ่งพาและรูปแบบการเรียนแบบแข่งขันแตกต่างจากนักศึกษาที่สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษารูปแบบการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) รุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชมีประเด็นที่น่าสนใจ ที่ควรนำมาอภิปรายผล การวิจัยดังนี้

1. รูปแบบการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) รุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชอบใช้รูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงมาชอบใช้รูปแบบการเรียนแบบให้ความร่วมมือและชอบใช้รูปแบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยงน้อยที่สุด ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุไรรัตน์ ศรีสวธ (2527 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร ชอบใช้ลักษณะการเรียนแบบมีส่วนร่วมและแบบร่วมมืออยู่ในเกณฑ์สูง แบบหลีกเลี่ยงอยู่ในเกณฑ์ต่ำ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทศนีย์ ศิริวัฒน์ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง แบบการเรียนของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ชอบแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมและร่วมมือมากที่สุด พรทิพย์ บุญรอด (2534 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แบบการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากรชอบรูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมและแบบร่วมมือสูงสุดและสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณี เศรษฐาคมกุล (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แบบการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน ชอบรูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมสูงสุด ชอบแบบการเรียนแบบร่วมมือ รองลงมาและชอบแบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยงน้อยที่สุด

จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร (กศ.บป.) รุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชชอบรูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมสูงสุด ชอบแบบร่วมมือรองลงมา ซึ่งรูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม และแบบร่วมมือมีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งกราชาและไรซ์แมน (สุพรรณี เศรษฐาคมกุล . 2536 : 89; อ้างอิงมาจาก Grasha and Reichan .1978.) ได้กล่าวถึงแบบการเรียน ทั้งสองไว้ว่า รูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมและแบบร่วมมือมีลักษณะส่งเสริม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสูง มีกิจกรรมร่วมกันระหว่างกลุ่มเพื่อน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และให้ความร่วมมือกับอาจารย์เป็นอย่างดี ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำงานเป็นกลุ่ม แสดงความคิดเห็นร่วมกันมากกว่าการทำงานเป็นรายบุคคล ซึ่งลักษณะการจัดการเรียนการสอนในสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช จะสอดคล้องกับลักษณะดังกล่าว คือ ยังเป็นการสอนในระบบเข้าชั้นเรียน การกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำเป็นรายกลุ่ม ทั้งในรูปแบบการสอนแบบบรรยาย อภิปราย และการนำเสนอเนื้อหา สารจะ ซึ่งเป็นลักษณะที่พบโดยทั่วไปในสถาบันระดับอุดมศึกษาที่ผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับผู้สอนน้อย ทำให้ความต้องการในการให้ผู้สอนที่ผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับผู้สอนน้อย ทำให้ความต้องการในการให้ผู้สอนให้ความรู้ในการสอน และจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้นั้นมากกว่าในระดับอื่น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นจากงานวิจัยของเอมมานูเอล และพอตเตอร์ (Emanuel and Potter 1992 : 410) ซึ่งทำการวิจัยเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน และระดับชั้นเรียนต่างกัน ว่ามีความชอบต่อรูปแบบการเรียนและรูปแบบการสอนแตกต่างกันอย่างไร ผลการวิจัยพบว่านักเรียนระดับวิทยาลัยชอบรูปแบบมีส่วนร่วมสูงกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษา เนื่องจากผู้เรียนต้องการได้รับความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในสาขาของตน และเน้นการได้รับความรู้เฉพาะสาขาจากผู้สอน

2. ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงชอบใช้รูปแบบการเรียนและอิสระและแบบให้ความร่วมมือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชาย ชอบใช้รูปแบบการเรียนแบบอิสระ และแบบให้ความร่วมมือสูงกว่า นักศึกษาหญิง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของประไพชนี กุปต์กาญจนกุล (2525 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง แบบการเรียนของนิสิตเพศชายและหญิง มีแบบการเรียนแบบอิสระ แบบพึ่งพา แบบมีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยนิตินิตพิเศษชายชอบการเรียนแบบอิสระสูงกว่านิตินิตหญิงและสอดคล้องกับงานวิจัยของ คำริ กุลประสิทธิ์ (2532 :บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการเรียนของนักศึกษาเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเทคนิคการแพทย์ ชายและหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในแบบการเรียนแบบอิสระและแบบแข่งขัน

จากผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าการที่นักศึกษาชายและหญิงชอบรูปแบบการเรียนแบบอิสระและแบบให้ความร่วมมือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักศึกษาชายชอบใช้รูปแบบการเรียนแบบอิสระ และรูปแบบการเรียนแบบให้ความร่วมมือสูงกว่านักศึกษาหญิง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าเพศชายมักได้รับการฝึกอบรมให้มีความแข็งแกร่งและได้แสดงออกมากกว่า รู้จักตัดสินใจด้วยเหตุผลและกล้าคิด กล้าทำ มีอิสระและเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งลักษณะรูปแบบการเรียนแบบอิสระ คือเป็นรูปแบบการเรียนที่นักศึกษาชอบคิดด้วยตนเอง ชอบที่จะทำงานด้วยความคิดของตนเอง แต่จะรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนคนอื่น ๆ ในชั้นเรียนด้วย และจะตั้งใจเรียนเนื้อหาวิชาที่รู้สึกที่สำคัญและมีความเชื่อมั่นในความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่วนรูปแบบการเรียนแบบให้ความร่วมมือ เป็นรูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าเขาจะสามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุดด้วยความร่วมมือกัน โดยการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นและความสามารถซึ่งกันและกัน ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงชอบรูปแบบการเรียนแบบอิสระและแบบให้ความร่วมมือแตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ(กศ.บป.)รุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี และตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี และตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป ชอบใช้รูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป ชอบใช้รูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมมากกว่านักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ซึ่งลักษณะรูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมนี้นักศึกษาเป็นผู้ที่ต้องการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาจากการเรียนในชั้นเรียน เป็นผู้มีความรับผิดชอบแม้จะนอกชั้นเรียน ชอบมีส่วนร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน มีความรู้สึกว่าจะต้องมีส่วนร่วมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในกิจกรรมการเรียนการสอน แต่จะมีส่วนร่วมน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วมเลยในกิจกรรมนอกหลักสูตร หรือเป็นกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน ลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม (สุพัฒน์ เศรษฐ์คมกุล 2536 : 88 ; อ้างอิงมาจาก Kozma and Other. 1978) กล่าวว่าเป็นการบรรยายกับการสนทนาได้ตอบสลับกัน นักศึกษามีโอกาสสนทนาได้ตอบในเนื้อหาสาระ ชอบการทดสอบที่ให้แสดงความคิดเห็นส่วนตัว นักศึกษาจะอ่านหนังสือที่ได้รับมอบหมายในชั้นเรียนชอบการสอนที่เสนอเนื้อหาสาระด้วยความกระตือรือร้นน่าสนใจ ชอบผู้สอนที่สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์

เนื้อหาวิชาได้ดี เมื่อพิจารณานักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 25 ปี ขึ้นไปจะพบว่า นักศึกษาเหล่านี้ส่วนใหญ่ คือนักศึกษาที่มีงานประจำทำในวันปกติ ทำให้มีภารกิจผูกพันต่อเนื่อง ไม่มีเวลาในการทำกิจกรรมและไม่มีเวลาศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ในสถาบัน ความรู้ที่ได้จึงให้ความสำคัญกับ กิจกรรมในห้องเรียน จึงส่งผลให้นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการที่มีอายุต่างกัน ชอบใช้รูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมแตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการเรียน โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ชอบใช้รูปแบบการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ผลการวิจัยนี้ ไม่สอดคล้องกับแนวความคิดของ สุนีย์ ชีรดากร (2526:235) ซึ่งกล่าวว่า ประสบการณ์จะทำให้ความสนใจหรือความคิดเห็นของคนเปลี่ยนแปลงและไม่สอดคล้องกับละเมียด ลิมาอักษร (2516:56) ที่ให้ความเห็นว่าบุคลากรที่มีประสบการณ์มากจะช่วยให้เขาแก้ปัญหาได้สะดวกมากขึ้น จนรู้สึกว่าเป็นปัญหานั้นลดน้อยลง ส่วนผู้ที่มีประสบการณ์น้อยจะมีความวิตกกังวลและมักจะมีปัญหาอยู่เสมอ

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันชอบใช้รูปแบบการเรียนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า จากวัตถุประสงค์ของการจัดโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรกล่าวไว้ว่า 1) เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรประจำการให้สนองความต้องการของหน่วยงานผู้ใช้บุคลากร และมีส่วนในการพัฒนาชุมชน 2) เพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะแก่บุคลากรประจำการให้สูงขึ้น 3) เพื่อเป็นการให้บริการทางการศึกษาแก่บุคลากรประจำการในท้องถิ่นอย่างเสมอภาค 4) เพื่อนำนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและคุณภาพในการเรียนการสอน และ 5) เพื่อเป็นการระดมสรรพกำลังและทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ในการเพิ่มพูนสมรรถภาพและวิทยฐานะของบุคลากรประจำการให้มากที่สุด ซึ่งจากวัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าว แสดงให้เห็นว่ามีเป้าหมายเพื่อให้โอกาสในการศึกษาและฝึกอบรมแก่บุคลากรประจำการถึงระดับปริญญาโดยเน้นสมรรถภาพเพื่อการปฏิบัติงาน และมีส่วนในการพัฒนาชุมชนผลการวิจัยนี้จึงชี้ให้เห็นว่า ประสบการณ์ทำงานเป็นตัวแปร ที่ไม่ส่งผลคือรูปแบบการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช ฉะนั้นในการรับนักศึกษาเข้าเรียนในโครงการนี้ จึงไม่ต้องคำนึงถึงประสบการณ์ในการทำงาน

5. ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) รุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชที่ตั้งกคคหะที่ศึกษาต่างกัน พบว่านักศึกษาคณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ชอบใช้รูปแบบการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย

ชอบใช้แตกต่างกัน 2 รูปแบบ คือ รูปแบบการเรียนแบบพึ่งพา และรูปแบบการเรียนแบบแข่งขัน ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของรสริน พิมพ์บรรยงค์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องรูปแบบการเรียนของนักศึกษาและบุคลากรประจำการ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา พบว่านักศึกษาต่างสาขาวิชาชอบรูปแบบการเรียนไม่แตกต่างกัน นอกจากนักศึกษสาขาวิชาการศึกษา ชอบรูปแบบแข่งขัน สูงกว่านักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการที่นักศึกษาคณะครุศาสตร์ชอบใช้รูปแบบการเรียนแบบพึ่งพาและรูปแบบการเรียนแบบแข่งขันแตกต่างจากนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทั้งนี้อาจเนื่องวิธีการสอน ระบบการเรียน การสอนกิจกรรมการเรียนการสอน กล่าวคือ ลักษณะการเรียนการสอนนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะมีการเรียนการสอนแบบระบบบรรยายเป็นส่วนใหญ่มีอุปกรณ์ประกอบการบรรยาย สร้างแรงจูงใจ และความน่าสนใจในเนื้อหาวิชาในชั้นเรียนนักศึกษาจึงให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ส่วนนักศึกษาสังกัดคณะครุศาสตร์ ซึ่งเป็นนักศึกษาที่สถาบันราชภัฏมีหน้าที่ผลิตเป็นหลักเพราะสถาบันราชภัฏเริ่มต้นจากการเป็นวิทยาลัยครู และเป็นสถาบันที่ผลิตครูที่มีชื่อเสียงมาเป็นระยะเวลาานาน การเรียนการสอนของคณะครุศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นการบรรยายในชั้นเรียน มีกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน กิจกรรมกลุ่ม และมีส่วนร่วมในการประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาคณะครุศาสตร์ จึงชอบใช้รูปแบบการเรียนแบบพึ่งพา ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนมีความอยากรู้ อยากเห็นทางวิชาการน้อยมาก จะเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่กำหนดให้เรียนเท่านั้น ถือว่าอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้นเรียนเป็นแหล่งความรู้และแหล่งสนับสนุนทางวิชาการ พยายามแสวงหาผู้ที่มีความสามารถที่จะแนะแนวทางในการศึกษา แต่ในขณะที่เดียวกันเนื่องจากในปัจจุบันตลาดวิชาชีพทางการศึกษามีการแข่งขันสูงกว่าวิชาชีพอื่น จึงมีลักษณะการแข่งขันในกลุ่มสูงกว่านักศึกษาสังกัดคณะอื่น นอกจากนี้รูปแบบการเรียนแบบแข่งขัน อาจมาจากความต้องการยอมรับในสังคม เนื่องจากมีความรู้สึกที่ดี และมีความภาคภูมิใจในการเข้ามาศึกษาในสถาบันราชภัฏ จึงเป็นผลให้นักศึกษาสังกัดคณะครุศาสตร์ชอบใช้รูปแบบการเรียนแบบพึ่งพาและรูปแบบการเรียนแบบแข่งขันต่างจากนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) รุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำข้อมูลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านการสอน

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) รุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชชอบรูปแบบการเรียน แบบมีส่วนร่วม แบบให้ความร่วมมือและแบบพึ่งพาดังนั้นถ้าการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนที่นักศึกษาพึงพอใจ จะสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียนอันจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและคุณภาพทางการเรียนการสอนของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชได้

1.2 ด้านบริการทางวิชาการ บริการห้องสมุด บริการแนะแนว

ควรจัดให้มีการบริการทางวิชาการให้พอเพียง โดยเฉพาะห้องสมุดหรือวิทยบริการ ควรอำนวยความสะดวกต่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ให้อย่างดี มีหนังสือหรือเอกสารที่มีคุณค่า ทันสมัยครบถ้วน หลากหลาย และเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ นักศึกษาพึงพอใจในบริการ และเห็นว่าการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่ทำได้ไม่ยากจากการใช้บริการห้องสมุด หรือวิทยบริการที่ทันสมัย บริการรวดเร็ว และพร้อมที่จะเป็นแหล่งรวบรวมวิทยากร สำหรับการศึกษอย่างสมบูรณ์ สามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้อย่างอิสระ ผลที่ตามมาจะเป็นเรื่องการลดภารกิจของผู้สอน ซึ่งจะต้องปฏิบัติการสอนทั้งใน วันธรรมดา และให้บริการในวันเสาร์-อาทิตย์ และจะส่งเสริมให้นักศึกษามีวิธีการเรียนที่เปลี่ยนแปลงเป็นอิสระสูงขึ้น ช่วยให้เรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.3 ด้านอาจารย์ผู้สอน

วิธีการเรียนของนักศึกษาจากผลการวิจัยพบว่ามี ความแตกต่างกัน นักศึกษาบางคน อาจจะสามารถเรียนรู้ได้ดีจากการอ่านและการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เพียงอาศัยการชี้แนะจาก อาจารย์เท่านั้น บางคนเรียนรู้ได้ดีจากการอภิปราย และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น ดังนั้นในการสอนอาจารย์ผู้สอนจึงต้องคำนึงถึงวิธีการเรียนของนักศึกษาเป็นสำคัญ เพื่อจะได้นำไปจัดสภาพและบรรยากาศในการเรียนการสอน เพื่อให้ นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด

สำหรับคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนที่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนที่นักศึกษาชอบใช้ คือ แบบมีส่วนร่วมกับแบบให้ความร่วมมือ นั้น อาจารย์ผู้สอนควรเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาอย่างกว้างขวาง สามารถอธิบาย วิเคราะห์ สังเคราะห์ เนื้อหาวิชาได้เป็นอย่างดี สามารถใช้อุปกรณ์ และสื่อการสอนที่น่าสนใจได้เป็นอย่างดี เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน จัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนที่สนับสนุนให้นักศึกษามีโอกาสแสดงออกทางความสามารถ มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และร่วมปรึกษาจัดทำโครงการต่าง ๆ ร่วมกัน ซึ่งเป็นการสนับสนุนแบบการเรียนที่ นักศึกษาชอบใช้ได้เป็นอย่างดี

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยต่อเนื่อง โดยเพิ่มกลุ่มตัวอย่างให้กระจายทุกชั้นปี และทุกระดับการศึกษา เช่น อนุปริญญา ปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา

2.2 ควรศึกษารูปแบบการสอนของอาจารย์ที่เหมาะสมต่อนักศึกษาว่า มีรูปแบบการสอนใดที่เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพที่สุดสอดคล้องกับภารกิจของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช

2.3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนและรูปแบบการสอนของอาจารย์ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยมาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อไป